

بررسی روش های ارزیابی آسیب پذیری آبخوان نسبت به نیترات

سهیلا قربان پور دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب دانشگاه فردوسی مشهد

علی اصغر بهشتی استادیار گروه مهندسی آب دانشگاه فردوسی مشهد

*تلفن نویسنده: ۰۹۱۵۰۰۷۶۰۹۴

پست الکترونیکی: s_ghorbanpoor88@yahoo.com

چکیده

منابع آب زیرزمینی نقش مهمی در تامین منابع آب مورد نیاز ایران دارد. بررسی و مطالعه گزارش های موجود در مورد وضعیت غلظت یون نیترات در بعضی از شهرهای ایران نشان می دهد که غلظت نیترات در بیشتر موارد چند برابر حداکثر غلظت استاندارد آب آشامیدنی می باشد. از طرفی با توجه به بحران کم آبی و محدودیت منابع آب کشور ضرورت تهیه نقشه های پهنه بندی آلودگی در خصوص حفظ کیفیت منابع آب خصوصا در مورد آلودگی منابع آب زیرزمینی به نیترات به شدت مورد نیاز است. به همین منظور در این مقاله روش های ارزیابی آسیب پذیری آبخوان را مورد ارزیابی قرار خواهند گرفت تا روشی مناسب جهت ارزیابی آسیب پذیری آبخوان دشت مشهد نسبت به آلودگی نیترات انتخاب شود. نتایج بررسی نشان می دهد که روش دراستیک اصلاح شده با استفاده از منطق فازی جهت تعیین آسیب پذیری آبخوان مشهد می تواند بسیار موثر واقع شود. کلید واژه ها: آسیب پذیری، نیترات، دراستیک.

۱- مقدمه

آب های زیرزمینی به عنوان منبع مهم تامین آب شناخته می شوند زیرا در مقایسه با آب های سطحی حساسیت کمتری نسبت به آلودگی دارند و یک منبع بزرگ ذخیره محسوب می شوند [1]. در سالهای اخیر در بسیاری از مناطق شهری به دلیل استفاده روز افزون مواد شیمیایی محلول و همچنین نشت فاضلاب های خانگی و صنعتی در سفره های آب زیرزمینی کیفیت آب زیرزمینی به شدت کاهش یافته است. یون نیترات از جمله مهمترین آلاینده های منابع آب زیرزمینی می باشد و با توجه به حلالیت بالای آن، زدودن آن از آب آشامیدنی بسیار پر هزینه است. نیترات علاوه بر چرخه طبیعی ازت در اثر ورود فاضلاب انسانی، مواد زاید شهری و صنعتی و همچنین فعالیتهای کشاورزی وارد منابع آب و خاک شده و اثرات نامطلوبی بر سلامت مصرف کنندگان بر جا می گذارد.

بر اساس تحقیقات Tesoriero [1997] نیترات مهم ترین آلاینده ی غیر آلی، جهت نشان دادن آلودگی آب های زیرزمینی توسط فعالیت های بشری است همچنین نیترات به دلیل انحلال پذیری بالا، جذب کم و پایداری ترکیب نسبت به سایر آلاینده های شیمیایی آلی و غیر آلی و ویروس ها و باکتری ها از قابلیت انتقال بالاتری برخوردار است [2].

در بسیاری از شهر های کشورمان بخصوص در نواحی قدیمی شهر که از تراکم جمعیتی زیادی برخوردار است میزان تخلیه فاضلاب نیز در زمین زیاد است و استمرار دفع فاضلاب سبب می شود تا خاصیت نیترات زدایی زمین کاهش یابد و در نتیجه بخشی از نیترات فاضلاب به آبخوان برسد [3].

مفهوم آسیب پذیری اولین بار در فرانسه در پایان سال ۱۹۶۰ جهت ایجاد آگاهی از آلودگی های آب زیرزمینی معرفی شد. آسیب پذیری یک مفهوم نسبی دارد و به این مفهوم است که بعضی از نواحی نسبت به نواحی دیگر آلوده تر است. به طور کلی آسیب پذیری آب زیرزمینی، احتمال رسیدن آلاینده ها از سطح زمین به آب زیرزمینی و انتشار آلاینده در آبخوان تعریف می شود [4]. همچنین آسیب پذیری نوعی خصوصیت نسبی بدون بعد و غیر قابل اندازه گیری است و به ویژگی های آبخوان، محیط زمین شناسی و هیدروژئولوژی بستگی دارد [5]. بطور کلی آسیب پذیری آب زیرزمینی یک مفهوم کیفی است، که قابل اندازه گیری نمی باشد بلکه با استفاده از اطلاعات دیگر که قابل اندازه گیری هستند، بدست می آید.

بطور کلی روش های ارزیابی آسیب پذیری در سه گروه کلی قرار می گیرند: [6]

۱. روش های شبیه سازی

۲. روش های آماری

۳. روش های شاخص و هم پوشانی

از بین روش های ذکر شده روش های شاخص و همپوشانی مناسب ترین روش ها برای ارزیابی آسیب پذیری آب زیرزمینی هستند، زیرا به نسبت ارزان بوده، به طور مستقیم به هدف می رسند، داده های مورد استفاده آن در دسترس یا قابل تخمین می باشند، و نتایج نهایی آن به آسانی قابل توصیف بوده و برای تصمیم گیری های مدیریتی مناسب هستند [7].

ارزیابی آسیب پذیری آب های زیرزمینی یا توصیف مناطق آلوده آسان نمی باشد زیرا به پارامترهای پیچیده زیادی بستگی دارد. در همه روش های ارزیابی آسیب پذیری، عدم قطعیت و اطمینان امری ذاتی است. این عدم قطعیت ناشی از خطای اطلاعاتی و متغیر بودن پارامترهای هیدرولوژیک نسبت به زمان و مکان می باشد [8]. انتخاب روش ارزیابی بستگی به شرایط منطقه دارد و ممکن است بعضی از روش ها در مناطقی مناسب تر باشند. در ایران به طور گسترده از روش دراستیک استفاده شده است و در مقایسه با روش های دیگر نتایج قابل قبول تری را ارائه کرده است. بنابراین تهیه مدلی قابل انعطاف که توانایی پاسخگویی تحت شرایط عدم قطعیت با کمترین اطلاعات ورودی را دارد، ابزار مدیریتی مناسبی جهت ارزیابی آسیب پذیری آب های زیرزمینی می باشد. از آن جا که در ارزیابی آسیب پذیری آب های زیرزمینی دسته بندی اطلاعات و تعیین مرز بین این دسته ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است، بنابراین منطق فازی آسیب پذیری را بهتر از روش های معمول ارزیابی می کند [9]. به دلیل اینکه داده های ورودی مدل دراستیک دارای عدم قطعیت هستند، فازی سازی داده های آن موجب تهیه نقشه آسیب پذیری با دقت بالاتری می شود. در این مقاله ابتدا روش های کلی ارزیابی آسیب پذیری به طور خلاصه مرور شده و سپس روش دراستیک اصلاح شده با استفاده از منطق فازی به طور کامل مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

۲- روش های ارزیابی آسیب پذیری

از روش های شاخص و هم پوشانی می توان به روش های GOD [10], DRASTIC [11], AVI [12], SINTACS [13] و IRISH [14] اشاره کرد. از روش های شاخص و هم پوشانی روش DRASTIC استقبال بیشتری روبرو شده است و به طور گسترده در بسیاری از کشورها استفاده می شود. به دلیل اینکه داده های مورد نیاز روش دراستیک نسبتاً کم و جمع آوری آنها آسان است، کم هزینه است و در مناطق گسترده نیز اجرا می شود [11] و براحتی می توان آن را از سازمان های دولتی تهیه کرد. همچنین مدل دراستیک در محیط GIS کاربرد دارد زمینه را برای محاسبه آسیب پذیری فراهم می کند. به علاوه انتخاب تعداد زیاد پارامترها و روابطی که بین آنها برقرار است، احتمال نادیده گرفتن پارامترهای مهم را کاهش می دهد و تاثیر خطای جزئی در محاسبه پارامترها را نادیده می گیرد و از نظر آماری صحت مدل را افزایش می دهد [15]. روش دراستیک با وجود پیچیدگی ساختار زمین شناسی و نبود اندازه گیری های دقیق پارامترها نتایج نسبتاً درستی را برای نواحی گسترده ارائه می دهد [16]. از مزیت های دیگر روش دراستیک این است که قابلیت در نظر گرفتن فاکتور های دیگر از قبیل کاربری زمین و پوشش را دارد [17].

۲.۱ ارزیابی آسیب پذیری به روش DRASTIC:

از روش های شاخص و هم پوشانی می توان به روش دراستیک اشاره کرد که در سال ۱۹۸۷ توسط آلر و همکارانش جهت ارزیابی آسیب پذیری آب زیرزمینی در آمریکا ارائه شد. از ۷ پارامتر تشکیل شده است که نام مدل از حروف اول پارامترهای مدل حاصل شده است. این پارامترها عبارتند از عمق آب زیرزمینی (D) تغذیه خالص (R) محیط آبخوان (A) محیط خاک (S) توپوگرافی (T) تاثیر محیط غیر اشباع (I) هدایت هیدرولیکی (C). با رتبه دهی و وزن دهی به پارامترها، شاخص آسیب پذیری دراستیک حاصل می شود، که نواحی با پتانسیل آلودگی را نشان می دهد. رتبه مربوط به هر پارامتر بین ۱ تا ۱۰ متغیر است و وزن هر پارامتر با توجه به اهمیت آن بین ۱ تا ۵ متغیر می باشد. به مهم ترین پارامتر وزن ۵ و به کم اهمیت ترین آنها وزن ۱ داده می شود [11]. امروزه روش دراستیک یک سیستم استاندارد شده برای ارزیابی آلودگی آب های زیرزمینی است، همچنین روش دراستیک در بسیاری از مطالعات، در ایالات متحده و سراسر جهان پذیرفته شده است [5].

۲.۱.۱ پارامترهای روش دراستیک:

عمق آب زیرزمینی: فاصله بین سطح ایستابی تا سطح زمین می باشد، به عبارت دیگر تعیین کننده عمقی است که آلوده کننده باید طی کند تا به سطح ایستابی برسد و اهمیت قابل توجهی دارد. حضور لایه های با تراوایی کم که آبخوان را محصور می سازند نیز موجب ایجاد محدودیت در حرکت آلوده کننده به یک آبخوان می شود. با افزایش عمق سطح ایستابی در اثر کنش های طبیعی مانند تجزیه شیمیایی، جذب سطحی و پخش امکان پالایش مواد آلاینده افزایش می یابد.

تغذیه خالص آبخوان: تغذیه عاملی برای نفوذ و انتقال آلاینده ها به منطقه اشباع از طریق ناحیه غیر اشباع است. بصورت عمودی نفوذ می کند و بصورت افقی در آبخوان حرکت می کند. با افزایش میزان تغذیه در یک منطقه، پتانسیل آلودگی آب های زیرزمینی در آن منطقه افزایش می یابد. در مدل دراستیک عمده ترین منبع تغذیه، ریزش های جوی می باشد. در شهر مشهد میزان فاضلاب ورودی از چاه های جذبی و میزان باران جمع شده در بام منازل به عنوان تغذیه در نظر گرفته می شود.

مواد تشکیل دهنده آبخوان: این عامل به خصوصیات مواد تشکیل دهنده منطقه اشباع مانند میزان تخلخل، جنس و اندازه ذرات و جورشدگی ذرات اشاره دارد که میزان پویایی و تحرک آلودگی و به عبارتی فرآیند های رقیق سازی آلودگی مانند تجزیه شیمیایی، جذب، پخش و تاخیر را کنترل می کند.

نوع خاک: به بخش هوازده بالایی منطقه غیر اشباع گفته می شود که تا حد نفوذ ریشه گیاهان ادامه دارد. این بخش از نظر فعالیت بیولوژیکی و وجود مواد آلی اهمیت بسیاری دارد و میزان آب نفوذی و نیز نفوذ آلاینده ها به داخل آبخوان کنترل می کند. به طور کلی هر قدر اندازه ذرات تشکیل دهنده خاک ریزتر و نفوذپذیری خاک کم تر و درصد مواد آلی و ضخامت خاک بیشتر باشد، پتانسیل آلودگی آب زیرزمینی کاهش می یابد.

توپوگرافی: توپوگرافی به صورت شیب و تغییرات شیب سطح زمین مورد توجه قرار می گیرد. توپوگرافی حرکت آلوده کننده و نگهداری آن را بر سطح زمین در کنترل دارد. شیب های کم بویژه در زمین های کشاورزی باعث کاهش رواناب و افزایش نفوذ به آبخوان و در نتیجه انتقال بیشتر آلودگی به آب زیرزمینی می شود. بنابراین هر چه شیب سطح زمین کم تر باشد زمان تماس آب های سطحی و آلاینده ها با سطح زمین بیشتر است و در نتیجه امکان نفوذ آلاینده ها به داخل آبخوان بیشتر می شود.

اثر منطقه غیر اشباع: منطقه بالایی سطح ایستابی است که از آب غیر اشباع باشد و یا بصورت غیر پیوسته از آب اشباع شده باشد. منطقه غیر اشباع با نگهداشت، جذب و حذف ویروس های بیماری زا و باکتری ها، جذب و کاهش بسیاری از مواد شیمیایی آلی و مصنوعی، رقیق کردن غلظت فلزات سنگین و مواد شیمیایی غیر آلی دیگر از طریق جذب و واکنش با سطح کانی ها، در جلوگیری از آلودگی آب های زیرزمینی نقش مهمی ایفا می کند. تاثیر منطقه غیر اشباع در آلودگی آبخوان، مشابه محیط خاک بوده و به نفوذپذیری مواد تشکیل دهنده و خصوصیات محیط غیر اشباع بستگی دارد.

هدایت هیدرولیکی: هدایت هیدرولیکی قابلیت مواد تشکیل دهنده آبخوان برای انتقال آب می باشد. هدایت هیدرولیکی حرکت آلاینده و پخش آن را از نقطه نفوذ تا رسیدن به منطقه اشباع کنترل می نماید. بنابراین هر چه هدایت هیدرولیکی بیشتر باشد، امکان جریان یافتن آلاینده در آبخوان بیشتر می شود. جداول زیر محدوده رتبه بندی و وزن دهی به هر پارامتر را نشان می دهد.

(Aller et al, 1987) جدول (۱) محدوده ها و رتبه بندی های پارامتر های روش دراستیک

رتبه بندی	محدوده
۲	شیل توده
۳	آذرین/دگرگونی
۴	آذرین/دگرگونی هوازده
۵	یخرفت ها
۶	ماسه سنگ لایه لایه، سنگ آهک و توالی شیل ها
۶	ماسه سنگ توده ای
۸	سنگ آهک توده ای
۸	شن و ماسه
۹	بازالت
۱۰	سنگ های کارستی

وزن: ۳

هدایت هیدرولیکی آبخوان		محیط خاک	
رتبه بندی	محدوده	رتبه بندی	محدوده
۱	۰.۰۴-۴.۱	۱۰	نازک یا نبود لایه خاک
۲	۴.۱-۱۲.۳	۱۰	شن
۴	۱۲.۳-۲۸.۷	۹	ماسه
۶	۲۸.۷-۴۱	۸	کودگیاهی
۸	۲۱-۸۲	۷	رس فشرده/یا متراکم
۱۰	>۸۲	۶	لوم ماسه ای
وزن : ۳ توپوگرافی(درصد شیب)		۵	لوم
رتبه بندی	محدوده	۴	لوم سیلتی
۱۰	۰-۲	۳	لوم رس دار
۹	۲-۶	۲	کود
۵	۶-۱۲	۱	رس غیر متراکم
۳	۱۲-۱۸	وزن : ۲ محیط غیر اشباع	
۱	>۱۸	رتبه بندی	محدوده
وزن : ۱ عمق آب زیرزمینی(D)		۱	لایه محبوس کننده
رتبه بندی	محدوده	۳	سیلت/رس
۱۰	۰-۱.۵	۳	شیل
۹	۱.۵-۴.۶	۶	ماسه سنگ، سنگ آهک و شیل های لایه لایه
۷	۴.۶-۹.۱	۶	شن و ماسه با مقدار زیادی رس و سیلت
۵	۹.۱-۱۵.۲	۴	آذرین /دگرگونی
۳	۱۵.۲-۲۲.۸	۸	شن و ماسه
۲	۲۲.۸-۳۰.۴	۹	بازالت
۱	>۳۰.۴	۱۰	سنگ آهک کارستی
وزن : ۵ تغذیه خالص (میلی متر)		وزن : ۵	
رتبه بندی	محدوده		
۱	۰-۵۰.۸		
۳	۵۰.۸-۱۰۱.۶		
۶	۱۰۱.۶-۱۷۷.۸		
۸	۱۷۷.۸-۲۵۴		
۹	>۲۵۴		
وزن : ۴			

۲.۱.۲ تهیه نقشه شاخص آسیب پذیری:

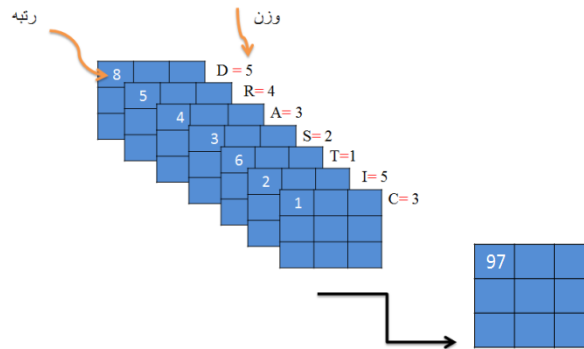
نقشه آسیب پذیری از قرار گرفتن ۷ لایه مربوط به پارامتر های دراستیک تشکیل می شود که محیط نرم افزار GIS این امکان را فراهم می کند تا برای به دست آوردن شاخص نهایی دراستیک لایه های هفت گانه را تهیه نماییم. لایه ها را مطابق رابطه ۱ در محیط نرم افزار (GIS) با هم جمع می شوند. در تلفیق لایه ها در واقع ارزش عددی مربوط به هر سلول در یک لایه ی رستری با ارزش عددی سلول متناظر آن در لایه های رستری دیگر با هم جمع می شود و در نهایت به صورت نقشه ای رستری، که همه سلول های آن دارای ارزش هستند و پتانسیل آلودگی را در نواحی مختلف نقشه به صورت طیف رنگی نشان می دهند، نمایان می شوند. سپس از طریق رابطه ۱ این لایه ها روی هم قرار می گیرند نهایتاً هر سلول روی نقشه آسیب پذیری دارای ارزشی می باشد، که با توجه به میزان آن کلاس آسیب پذیری تعیین می شود.

$$\text{DRASTIC Index} = \text{DrDw} + \text{RrRw} + \text{ArAw} + \text{SrSw} + \text{TrTw} + \text{Ir Iw} + \text{CrCw} \quad (1)$$

پارامترهایی که دارای اندیس r هستند نشان دهنده ی رتبه بندی پارامترهای آبخوان و پارامترهای دارای اندیس w نشان دهنده ی وزن پارامتر مورد نظر هستند.

شکل زیر نحوه محاسبه شاخص دراستیک را به صورت شماتیک نشان می دهد.

دامنه تغییرات	کلاس آسیب پذیری
۱۰۳-۱۱۹	خیلی کم
۱۱۹-۱۳۵	کم
۱۳۵-۱۵۱	متوسط
۱۵۱-۱۶۷	بالا
۱۶۷-۱۸۳	خیلی بالا

شکل (۱) شماتیک محاسبه شاخص آسیب پذیری دراستیک

$$5*8+4*5+3*4+2*3+1*6+5*2+3*1 = 97$$

محققین زیادی از روش دراستیک برای آسیب پذیری آبخوان استفاده نموده اند که در ادامه ضمن مرور مهمترین این مطالعات محاسن و معایب این روش براساس این مطالعات بررسی خواهد شد.

Rahman [2008] جهت ارزیابی آسیب پذیری آبخوان shallow واقع در Aligarh هندوستان از روش دراستیک و GIS استفاده کرد که نتایج نشان داد که حدود ۸۰ درصد آب زیرزمینی دارای آلودگی متوسط به بالا هستند که نگرانی اصلی برای ۰.۸ میلیون جمعیتی است که در Aligarh زندگی می کنند. این محققین مدل دراستیک را به عنوان یک ابزار مناسب جهت مدیریت منابع آب معرفی می کند [17].

صفرمعروفی و همکاران (۱۳۹۱) جهت شناسایی نواحی آسیب پذیر آبخوان دشت ملایر در برابر آلودگی و تهیه نقشه آسیب پذیری آبخوان از سه روش SI, DRASTIC و SINTACS استفاده کردند و به این نتایج دست یافتند که: مقایسه نتایج حاصل از روش های SI و DRASTIC اصلاحی نشان می دهد که هر دو روش، آسیب پذیری آبخوان دشت ملایر در سه گروه آسیب پذیری کم، متوسط و زیاد قرار می گیرد. ولی حدود گسترش محدوده های آسیب پذیری متفاوت است. روش دراستیک از بیشترین پارامترهای موثر در آسیب پذیری ذاتی برای پهنه بندی استفاده می کند و دقت آن بیشتر می باشد، ولی پهنه بندی آسیب پذیری با این روش هزینه و زمان بیشتری را نسبت به مدل SI می طلبد [18].

Corniello و همکاران [1997] در تحقیقی در جنوب ایتالیا به منظور ارزیابی آسیب پذیری آب زیرزمینی از چهار مدل SINTACS, GOD, DRASTIC و AVI استفاده کردند. آن ها در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که محدوده کلاس آسیب پذیری DRASTIC عریض تر از روش SINTACS می باشد و به پارامترهای مرتبط با نوع بهره وری زمین اهمیت بیشتری می دهد [19].

Hamza و همکاران [2007] در ناحیه Metline-Ras در شمال تونس با استفاده از مدل های SINTACS, DRASTIC و SI به بررسی نواحی با بیشترین پتانسیل آلودگی آب زیرزمینی پرداختند و به نتایج زیر رسیدند: مدل SI در مقایسه با سایر مدل های ذکر شده کارایی بیشتری در تعیین نقاط مستعد آلودگی دارد، و روش های DRASTIC و SINTACS ماهیت آلاینده و کاربری زمین را به عنوان عامل مدیریتی آسیب پذیری ویژه در نظر نمی گیرند [20].

Abdelmajid و Omar [2013] از روش GOD, DRASTIC و SI جهت ارزیابی آسیب پذیری آبخوان آبرفتی دره نیل (Jijel واقع در شمال شرق الجزایر) با مساحت ۸۳ کیلومتر مربع که از شمال نیز به دریای مدیترانه متصل است، استفاده کردند، و رواناب این منطقه نسبتاً بالا است و به ۹۰۰ میلی متر در سال نیز می رسد. از داده های ۳۶ حلقه چاه از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱، استفاده کردند و دلیل اصلی افزایش نیترات در آب های زیرزمینی را استفاده از کود مطرح کردند و پس از صحت سنجی با غلظت داده های نیترات به نتایج زیر دست یافتند: روش DRASTIC و SI سطح آسیب پذیری را در چهار کلاس نشان می دهد، در نهایت روش DRASTIC با ضریب همبستگی ۷۱ درصد مناسب تر است و نقشه قابل قبولتری را ارائه می دهد. محققان

دیگری همچون Salemi و همکاران (۲۰۱۲) در ایتالیا و Hamza و همکاران (۲۰۱۰) در تونس و Stigter و همکاران (۲۰۰۶) در پرتغال نیز به این نتیجه رسیده اند که روش DRASTIC نتیجه بهتری ارائه می دهد [21].

به منظور رفع معایب روش دراستیک محققین مختلف اصلاحاتی را روی مدل دراستیک اعمال نموده و برخی از آنها حذف یا اضافه کردن بعضی از پارامترهای مدل را پیشنهاد کرده اند، همچنین پیشنهاد هایی در مورد ادغام این روش با مدل های دیگر آسیب پذیری ارائه کرده اند. که در این تحقیق روش دراستیک با استفاده از منطق فازی به کار برده می شود.

۲.۲ منطق فازی:

تئوری مجموعه فازی اولین بار در سال ۱۹۶۵ توسط عسگر لطفی زاده پایه گذاری شد. سیستم های فازی مبتنی بر دانش و قواعد است و از مشخصه های آن توانایی تقسیم بندی اطلاعات بوده و به علت تبیین بیشتر نسبت به یک عدد استفاده از آن در علوم مختلف برای تعمیم اطلاعات رواج یافته است. مدل فازی یکی از بهترین مدل هایی است که برای تهیه انواع نقشه ها استفاده می شود.

همچنین استفاده از منطق فازی در بسیاری از علوم که نیازمند طبقه بندی اطلاعات هستند گسترش فراوانی یافته است. چون داده های ورودی مدل دراستیک دارای عدم قطعیت هستند، فازی سازی داده های آن موجب تهیه نقشه آسیب پذیری با دقت بالاتری می شود. در روش

دراستیک، از منطق بولین استفاده می شود، که در منطق بولین مرز بین طبقات باید مشخص شود. با توجه به اینکه شاخص آسیب پذیری دارای ماهیت طیفی و دامنه دار می باشد، اگر از منطق بولین استفاده شود موجب می شود که یک طبقه با کوچک ترین تغییر به طبقه بالاتر یا پایین تر منتقل شود که قابل قبول نمی باشد، با استفاده از روش فازی می توان یک روش مناسب جهت طبقه بندی آسیب پذیری ارائه داد. جهت تکمیل فرآیند فازی سازی مراحل زیر لازم است:

فازی سازی مقادیر قطعی ورودی

بیان قواعد سیستم و روش استنتاج فازی

دی فازی سازی مقادیر فازی خروجی

۲.۲.۱ فازی سازی مقادیر قطعی ورودی:

اولین گام ایجاد يك سیستم فازی، تعریف ورودی ها و توابع عضویت می باشد. تابع عضویت مقدار فازی بودن یک مجموعه فازی را مشخص می کند. پارامترهای ورودی مدل استنتاج فازی شامل عمق سطح ایستابی، تغذیه خالص، شیب توپوگرافی و هدایت هیدرولیکی می باشند. برای سه پارامتر دیگر مدل دراستیک یعنی محیط آبخوان، محیط غیر اشباع و محیط خاک به دلیل این که فاقد مقادیر بینابینی می باشند، امکان فازی سازی وجود ندارد. فازی سازی پارامتر های ذکر شده با استفاده از تابع عضویت گوسی صورت می گیرد و در محیط نرم افزار matlab نمودار فازی هر پارامتر رسم می شود.

۲.۲.۲ استخراج پایگاه قواعد و روش استنتاج فازی:

پس از فازی سازی پارامترهای ورودی، به ساختن پایگاه قواعد

فازی اقدام می شود. قواعد فازی ارزیابی آسیب پذیری عبارتی هایی با ساختار اگر - آن گاه فازی است که در هر يك از این قواعد آثار ترکیبی شاخص های مورد استفاده از دیدگاه مورد نظر تعیین می شود. تعداد قواعد مورد نیاز به تعداد شاخص ها و تعداد طبقات هر شاخص بستگی دارد و مطابق رابطه زیر محاسبه می شود:

$$I = K_1 \times K_2 \times \dots \times K_n \quad (2)$$

در این رابطه I تعداد قواعد n شماره شاخص و K تعداد طبقات هر شاخص می باشد. برای هر يك از قواعد موجود با توجه به روش استنتاج فازی مدانی، يك تابع عضویت برای خروجی آن ایجاد می شود. در این روش که جهت قواعد عطفی به کار می رود، از میان درجه عضویت ورودی های يك قاعده فازی در هر محدوده، کمترین درجه عضویت انتخاب و به خروجی منتقل می شود. این کار برای تمامی قواعد در کل محدوده تغییرات متغیرها تکرار شده و متغیر فازی خروجی بدست می آید.

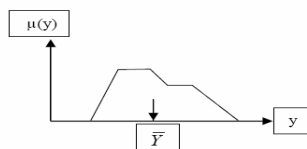
۲.۲.۳ غیر فازی سازی مقادیر فازی خروجی:

مقادیر فازی خروجی را باید با استفاده از روش غیر فازی ساز و با توجه به تابع عضویت خروجی به عدد حقیقی تبدیل کرد. روش های مختلفی برای غیر فازی کردن خروجی وجود دارد. از جمله این روش ها می توان به

روش ارتفاع، میانگین، حداکثر، مرکز ثقل و... اشاره کرد. روش مرکز ثقل رایج ترین روش برای تبدیل کمیت فازی به کلاسیک می باشد. جهت محاسبه این مقدار از رابطه زیر استفاده می شود [22].

$$\bar{Y} = \frac{\int y\mu(y)dy}{\int \mu(y)dy}$$

در این رابطه y مقدار خروجی، $\mu(y)$ درجه عضویت خروجی y و \bar{Y} مقدار حقیقی شاخص خروجی است.

شکل (۲) غیر فازی ساز مرکز ثقل

در ادامه بررسی کارایی استفاده از منطق فازی در مطالعه آسیب پذیری آب های زیرزمینی بر اساس مطالعات گذشته صورت خواهد گرفت.

Dixon [2005] در شهرستان Woodruff منطقه دلنا می سی سی پی در Arkansas با استفاده از مدل DRASTIC مطالعه ای به منظور بهبود روش تولید نقشه های بالقوه آلودگی با استفاده از اطلاعات کاربری اراضی / آفت کش ها و ساختار خاک در همبستگی با پارامترهای انتخاب شده انجام داد. در این مطالعه، سه مدل مختلف (یعنی Difuzz، Vifuzz و Vifuzz_ped) توسعه داده شدند و با مدل DI (دراستیک) مقایسه شدند. اولین روش مبتنی بر منطق فازی (Difuzz) با استفاده از پارامترهای انتخاب شده از DI ایجاد شد. دو روش دیگر (مدل Vifuzz و Vifuzz_ped) به ترتیب کاربری اراضی / کاربرد آفت کش ها و اطلاعات ساختار خاک را در نظر گرفتند. اطلاعات کیفیت آب از ۵۵ حلقه چاه را به منظور بررسی پتانسیل آلودگی نقشه مورد استفاده قرار گرفته بود. نقشه آسیب پذیری تولید شده توسط مدل Vifuzz_ped با ساختار خاک نتایج بهتری را در مقایسه با داده های میدانی نشان داد.

ناصری و همکاران (۱۳۸۸) پهنه بندی آسیب پذیری آبخوان بهبهان واقع در جنوب شرقی استان خوزستان را به روش های دراستیک و منطق فازی انجام دادند و نتایج نشان داد که مدل فازی در طبقه بندی ها توزیع یکنواخت تری دارد در حالی که در روش دراستیک با منطق بولین درصد زیادی از محدوده مورد مطالعه دارای آسیب پذیری کم بود. به طور کلی منطق فازی توانست مناطق با آسیب پذیری خیلی کم و خیلی زیاد که در مدل دراستیک نشان داده نشده بودند را مشخص کند. جهت صحت سنجی نیز از ۲۳ حلقه چاه کشاورزی، غلظت یون های اصلی و نیترات را اندازه گیری کردند که نتایج نشان داد که آسیب پذیری مدل فازی به واقعیت نزدیک تر می باشد.

۳- جمع بندی و نتیجه گیری

در این مطالعه با مرور مطالعات گذشته کارایی روشهای مختلف بررسی آسیب پذیری آبخوان نسبت به آلودگی مورد ارزیابی قرار گرفت. روش های شاخص و همپوشانی مناسب تر از روش های شبیه سازی و روش های آماری برای ارزیابی آسیب پذیری آب زیرزمینی هستند از بین روشهای شاخص و همپوشانی، با توجه به مطالعات بالا و بررسی های انجام شده روش دراستیک با منطق فازی روشی مناسب جهت ارزیابی آسیب پذیری آبخوان دشت مشهد معرفی می شود.

۴- مراجع

[1] US EPA (Environmental Protection Agency). DRASTIC: a standard system for evaluating groundwater potential using hydrogeological settings, Ada, Oklahoma WA/EPA Series; (1985). 163
 [۲] جوکار نیاسر، و، عطایی آشتیانی، ب، (۱۳۸۵)، مدل سازی و بررسی آلودگی نیترات در محیط غیر اشباع تهران: تلفیق روش پارامتر متمرکز و تعادل جرم، فصلنامه علمی و پژوهشی شریف، شماره ۳۳، ص ۱۱-۳

[۳] لطیف، م، (۱۳۸۱). بررسی آلودگی نیترات و منشأ یابی آن در آب های زیرزمینی دشت مشهد. پایان نامه ی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی.

[4] Babiker.I.N., Mohamed. M.A., Hiyama.T., Kato.K. (2005), A GIS-based DRASTIC model for assessing aquifer vulnerability in Kakamigahara Heights, Gifu Prefecture, central Japan. Science of the Total Environment 345 (2005) 127- 140.

- [5] Antonakos, A.K., N.J., Lambrakis . (2007). Development and testing of three hybrid methods for the assessment of aquifer vulnerability to nitrates, based on the drastic model, an example from NE Korinthia, Greece. *Journal of Hydrology* 333, 288– 304
- [6] Harter, T. and L. G. Walker. 2001. Assessing vulnerability of groundwater. US Natural Resources Conservation Service.
- [7] Focazio, J.M., Reilly, E.T., Rupert, G.H. and Helset, R.D. 2002. Assessing groundwater vulnerability to contamination: providing scientifically defensible information for decision makers. U.S. Geological Survey Water-Resources Investigations Report 00-4273, 33 p.
- [8] Anonymous, P., (1993). A Methodology and Decision Support System for Evaluating The Leaching Potential of Pesticides, U.S. Environmental Protection Agency, EPA, 600/S – 93/010
- [9] Dixon, B., Scott, H.D, Dixon, J.C., Steele, K.F., (2002): Prediction of Aquifer Vulnerability to Pesticides Using Fuzzy Rule – Based Models at The Regional Scale, *Physical Geography* 23.
- [10] Foster, S.S. (1987). Fundamental concepts in aquifer vulnerability, pollution risk and protection strategy. In: van Duijvenbooden, W., Van Waegeningh, H.G. (Eds.), *Vulnerability of Soils and Groundwater to Pollution*. TNO Committee on Hydrological Research, The Hague, Proceedings and Information. 38: 69-86.
- [11] Aller, L., Bennet, T., Leher, J.H., Petty, R.J. and Hackett, G. (1987). DRASTIC: A Standardized system for evaluating groundwater pollution potential using hydro-geological settings. Kerr Environmental Research Laboratory, U.S. Environmental Protection Agency Report (EPA/600/2-87/035).
- [12] Van Stemproot, D., Evert, L., and Wassenaar, L. (1993). Aquifer vulnerability index: a GIS compatible method for groundwater vulnerability mapping. *Canadian Water Resources Journal*. 18: 25-37.
- [13] Daly, D. and Drew, D. (1999). Irish Methodology for Karst aquifer protection. P 267-272, In: Beck, B.F., Pettit, A.J. and Herring, J.G. (eds.), *Hydrogeology and Engineering Geology of Sinkholes and Karst*, Rotterdam, Balkema.
- [14] Vrba, J., A., Zoporozec . (1994). Guidebook on mapping groundwater vulnerability. International Contributions to Hydrogeology. Verlag Heinz Heise GmbH and Co. KG
- [15] Rosen, L.A., (1994). A study of the DRASTIC methodology with emphasis on Swedish conditions. *Ground Water* 32 (2), 278–285
- [16] McLay, C. D. A., Dragten, R., Sparling, G & Selvarajah, N., (2001), "Predicting groundwater nitrate concentrations in a region of mixed agricultural land use: a comparison of three approaches," *Environ. Pollut. Vol. 115(2): 191-204*.
- [17] Rahman, A., (2008), A GIS based DRASTIC model for assessing groundwater vulnerability in shallow aquifer in Aligarh, India. *Applied Geography* 28 (2008) 32–53
- [18] معروفی، ص، سلیمانی، س، قبادی، م.ح، رحیمی، ق، معروفی، ح (۱۳۹۱). ارزیابی آسیب پذیری آبخوان دشت ملایر با استفاده از مدل‌های SINTACS و SI، DRASTIC، مجله پژوهش‌های حفاظت آب و خاک، جلد نوزدهم، شماره سوم.
- [19] Corniello, A., Ducci, D. and Napolitano, P. (1997). Comparison between parametric methods to evaluate aquifer pollution vulnerability using a GIS: An example in the Piana Campana. P: 1721-1726, In: *Engineering Geology and the Environment*, Balkema, Rotterdam, The Netherlands.
- [20] Hamza, M.H., Added, A., France's, A., and Rodriguez, R. (2007). Validite' de l'application des methodes de vulne' rabilite' DRASTIC, SINTACS et SI a' l'e'tude de la pollution par les nitrates dans la nappe phre'atique de Metline– Ras Jebel–Raf Raf. *Comptes Rendus Geoscience*. 339: 493-505.
- [21] Abdelmadjid, B., Omar, S. (2013), Assessment of groundwater pollution by nitrates using intrinsic vulnerability methods: A case study of the Nil valley groundwater (Jijel, North-East Algeria) , *African Journal of Environmental Science and Technology*
- [22] [۲۲] نشنه لب، م، صفارپور، ن، افیونی، د، (۱۳۸۸): سیستم‌های فازی و کنترل فازی. انتشارات دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی.
- [23] Dixon, B. (2005). Groundwater vulnerability mapping: a GIS and fuzzy rule based integrated tool. *Applied Geography*, 25(4), 327e347. doi:10.1016/ j.apgeog.2005.07.002
- [24] [۲۴] ناصری، ح، فرهادی، ص، شهبواری، ع.ا. (۱۳۸۸)، مقایسه پهنه بندی آسیب پذیری آبخوان به روش‌های DRASTIC و منطق فازی (مطالعه موردی دشت بهبهان).